

ADMIRATÖR, addmiratör, m. 3. (skämtv.) Beundrare.

ADMIRERA, v. a. 1. (skämtv.) Beundra.

ADMITERA, v. a. 1. *A. till examen*, tillåta någon undergå densamma. — *Admitterande*, n. 4. o. *Admittering*, f. 2.

ADMITTITUR, admittitur, n. 5. Det lägsta af de fyra hufvudbetygen i en examen.

AD NOTAM. (lat.) *Taga ad n.*, anmärka, teckna sig till minnes, lägga på minne.

ADONISBLOMSTER, n. 5. (bot.) Örtslägte af Ranunkelfamiljen.

ADONISK, a. 2. (i prosodien) Benämning på ett versslag (— — — — —).

ADAPTERA, v. a. 1. 1) (i lagstil) Upptaga som eget barn, eller offentligen erkänna ett eget oäkta barn som sitt. — 2) (fig.) Antaga som god, erkänna som sann, gilla, godkänna. *A. någons förslag, mening.* — *Adopterande*, n. 4. o. *Adoptering*, f. 2.

ADOPTION, adäpptschön, f. 3. 1) Ett barns upptagande som eget. Jfr. *Adoptera*, 1). — 2) (fig.) Godkännande, gillande.

ADOPTIV, adäptiv, a. 2. Adopterad, upptagen som eget barn. [Adoptif.]

ADORATÖR, m. 3. Tillbedjare.

ADPERTINENTIER, adpärntinä nntsier, f. pl. 3. Tillhörigheter, tillbehör.

ADRESS, adrä'ss, m. 3. 1) Muntlig eller skriftlig anvisning, hvarest man kan träffa eller igenfinna en person eller sak. *Säga, uppgifva, lemna någon sin a.* *Jag gick efter gifven a., men träffade icke herr N.* *Skrifva, teckna a. på ett bref, ett paket, o. s. v.* *Gif mig a. till herr Z., herr Z:s a.* *Skaffa mig a. på godt kläde.* — 2) (pol.) a) Engelska parlamentets eller franska kamrarnes svar på trontoalet. — b) Lyckönskningskrift till betydande af undersätlig vördnad och tillgifvenhet. — c) Underdånig skrifvelse, böneskrift eller skriftlig framställning till en regering ifrån en riksförsamling, en korporation, en kommun eller viss klass af medborgare, till yttrande af missnöje med någon regeringsåtgärd, något förhållande i samhället, eller önskan om någon förvaltningsåtgärds vidtagande eller inställande.

ADRESSBYRÅ, adrä'ssbyrå, m. 3. Se *Adresskontor*.

ADRESSERA, v. a. 1. 1) Gifva anvisning, hvar någon person eller sak är tillfinnandes; påteckna utanskrift på något. *A. någon, a. ett bref, ett paket till en viss person, ett visst ställe.* — 2) (fig.) *A. sitt tal, en bön, en skrift till någon*, vända sig till någon (t. ex. med anhållan om understöd, o. s. v.). — *Adresserande*, n. 4. o. *Adressering*, f. 2.

ADRESSKALENDER, adrä'sskalē'ndr, m. 2. pl. — *kalendrar*. Bok, innehållande uppgift på åtskilliga inom stad eller provins boende personers adress. Anvisningskalender.

ADRESSKONTOR, adrä'sskäntör, n. 5. Ställe, der upplysning lemnas om personers hemvist, saker som äro till salu, o. s. v. Anvisningskontor.

ADRESSKORT, n. 5. Tryckt eller skriven uppgift på någon persons hemvist. Anvisningskort.

ADRESSNUMMER, n. 5. Husnummer.

ADSTRINGERANDE, a. p. 1. (läk.) Sammandragande. *A. medel*.

ADUCERA, v. a. 1. (tekn.) Genom långvarig upphetning i lufttätt slutna kärl göra metaller mjuka. — *Aducerande*, n. 4. o. *Aducing*, f. 2.

ADVENT, addvä'nnt, n. 3. p. 3. Den tid af året, som föregår julhögtiden. Äfv. Christi tillkommelsetid. — *Ss. A-spredikan*, — *stid*.

ADVENTSÖNDAG, m. 2. En af de fyra söndagar, som infalla i adventet.

ADVERB, addvä'rbr, n. 3. pl. — *ber*. (gram.) Ord, som tilläggas verber, adjektiver eller andra adverb, för att närmare bestämma deras betydelse. Biord. [Adverbium.]

Anm. Somliga skriva i plur. *Adverbier*.

ADVERBIAL, ---äl, a. 2. (gram.) Som tillhör eller har afseende på ett adverb.

ADVERBIALT, adv. (gram.) Såsom adverb.

ADVIS, se *Avis*.

ADVOCERA, v. n. 1. 1) Föra en annans talan i rättegång. *A. för, emot någon i ett tvistemål.* — 2) (skämtv. eller i elak mening) Försvara med spetsfundigheter, svepskal. — *Advocerande*, n. 4. o. *Advocering*, f. 2.

ADVOKAT, advokät, m. 3. 1) Sakförare i rättegång, såsom ombud för en annan. *Han har tagit herr N. till sin a.* — 2) Person, hvars yrke är att utföra rättegångar. *Anlita, rådfråga flera a-er.* — 3) (fig.) Försvarare i samtal. *Många tladade hans uppförande, men han fick en god a. i sin vän N.* — 4) (fig. i dålig bem.) En, som med svepskal försvarar något. Lagvrängare, Ordvrängare. — *Ss. A-stånd*, — *yrke*. [Advocat.]

ADVOKATFISKAL, advokätfisskäl, m. 3. Ett slags tjänsteman i juridiska och administrativa embetsverk, hvars ålligande är att anmärka och åtala lagöfverträdelse, begångna inom det honno anförtrödda område. — *Ss. A-sembeta*, — *ssyssla*, — *stjenst*.

ADVOKATKNEP, n. 5. (fam.) Konstgrepp, krångel af en advokat, för att vinna en rättegång.

ADVOKATORISK, a. 2. (i elak mening) Som använder svepskal. *A-t bevisningssätt. A. skicklighet*. [Advocatorisk.]

ADVOKATUR, ---ür, f. 3. 1) Rättegångars utförande. — 2) (i elak mening) Användande af svepskal och krångel i rättegångars förande eller argumentering. [Advocatur, — ure.]

ADYNAMI, ---mi, f. 3. (läk.) Kraftlöshet.

ADYNAMISK, a. 2. (läk.) Kraftlös.

EQUATOR, m. fl., se *Ecuador*, m. fl.

AERERA, v. a. 1. (kem.) Mätta med en luftart.

AERERING, f. 2. (kem.) Mättande med en luftart.

AERODYNAMIK, aerådynamik, f. 3. Läran om kroppars rörelse i luften.

AEROLITH, ---lit, m. 3. Se *Meteorsten*.

AEROMETER, ---métr, m. 2. pl. — *metrar*. (fys.) Luftmätare, eller instrument till bestämmande af beständelarna och den specifika vigten hos ett elastiskt fluidum, t. ex. den atmosfäriska luften.

AERONAUT, aerånaut, m. 3. Luftseglare.

AERONAUTIK, aerånautik, f. 3. Läran om begagnandet af luftballonger. Luftseglingslära.

AEROSTAT, ---át, m. 3. Luftballong.

AEROSTATISK, a. 2. *A. maskin*, luftballong. *A. press*, luftpress. *A. väg*, luftväg.

AF, prep. Betecknar: 1) Ursprung, upphof, grund, härkomst. *Uppväxt af ett frö, af roten.*

Född af hederliga föräldrar. Ett arbete af en skicklig artist. — 2) Orsak, anledning. *Göra något af kärlek. Dö af sjukdom. Det kommer allt af egennyttia.* — 3) Ämnet, hvaraf något är gjordt eller består. *En rock af kläde. Ett hus af trä. En hög af jord, af sand.*